

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

P1 99/2020

11.03.2020. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Душан Вујошевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Драган Вучетић адвокат из ..., ради отклањања опасности од штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности Вишег суда у Чачку и Апелационог суда у Крагујевцу, у седници одржаној 11.03.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За одлучивање о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Горњем Милановцу П 716/16 од 14.03.2019. године, стварно је надлежан Виши суд у Чачку.

Образложење

Решењем Гж 221/20 од 22.01.2020. године Апелациони суд у Крагујевцу огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Горњем Милановцу П 716/16 од 14.03.2019. године и предмет уступио Вишем суду у Чачку, као стварно и месно надлежном суду ради одлучивања о наведеној жалби туженог.

Виши суд у Чачку није прихватио своју надлежност, налазећи да се у конкретном случају ради о спору о непокретности, па за оцену надлежности за одлучивање о жалби не може бити меродавна означена вредност предмета спора од 99.000 динара, већ врста спора, као и чињеница да је парница у овом предмету спроведена по правилима општег парничног поступка.

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11.... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да је за одлучивање о жалби туженог, изјављеној против првостепене пресуде стварно надлежан Виши суд у Чачку.

Према члану 468. став 1. 3. и 4. ЗПП спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а тужилац је у тужби навео да пристаје да уместо испуњења одређеног захтева прими одређени новчани

износ који не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 1) и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Не сматрају се споровима мале вредности, у смислу одредаба ове главе закона, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине (члан 469. ЗПП).

По члану 33. став 1. Закона о парничном поступку ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, а тужилац у тужби наведе да пристаје да уместо испуњења тог захтева прими одређени новчани износ, као вредност предмета спора узмеће се тај износ, док је ставом два истог члана прописано, да у другим случајевима ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Према стању у списима, поступајући по тужби поднетој 07.12.2016. године, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и обавезао туженог да ради отклањања извора опасности штете на тужиљином стану у ..., изведе радове ближе описане изреком првостепене пресуде. На првостепену пресуду тужени је изјавио жалбу Вишем суду у Чачку, сходно правној поуци садржаној у пресуди. У конкретном случају, овај спор није спор о непокретности у смислу члана 469. ЗПП, како то налази Виши суд у Чачку, већ се расправља о захтеву који је кондемпнаторне природе – тражи се чинидба, односно да тужени ради отклањања извора опасности штете на тужиљином стану изведе одређене радове. У таквој ситуацији меродавна је вредност предмета спора означена у тужби на износ од 99.000 динара, која очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је пресудом која је донета у конкретном случају, одлучено у спору мале вредности и за одлучивање о жалби на исту надлежан је Виши суд, имајући у виду одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**